

har gode Grunde til at tro, at det ærede Medlem og hans Partifæller have bundet sig oppe paa deres lille Bundtmagerloft til den Stilling, som de indtage her i Tinget. Det er ikke værd at bebrejde os; at vi tale sammen uden for Tinget, for det gør alle Politifkere, det sker i alle politiske Partier. Saa længe jeg har været i Rigsdagen, har jeg været med til i det Parti, hvortil jeg har hørt, at tale om Tingene før de kom herved, og til at klære vor Stilling til de forskellige Spørgsmaal. Saa siger det ærede Medlem, at det er ganske rigtigt, at som Forholdene ere, skulle vi jo forhandle med Landstinget. Jeg glæder mig over denne Udtalelse fra det ærede Medlem. (J. C. Christensen: Det er der ingen Grund til.) Jo, der er særlig Grund dertil. Det er en høft aparte Forhandlingsmaade, som det ærede Medlem bruger, lige over for Landstinget, thi hver Gang, vi faa og skulle vedtage Finansloven ved 3dje Behandling, hvad gør saa det ærede Medlem? Han siger nej, han vil ikke sende en Finanslov til det andet Ting, selv om det er en Lov, som dette Ting vedfænder sig; det kalder han at tage Hensyn til Landstinget og at forhandle med Landstinget. Det er af den Art Forhandlinger, som jeg ikke tror, at det andet Ting vil afviescere ved eller videre paaftonne.

J. C. Christensen: For at gøre Diskussionen saa kort som mulig skal jeg kun svare paa et Par Punkter. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) vilde sammenligne den Forhandling eller Underhandling, eller hvad man vil kalde det, som han og hans Meningsfæller have ført uden for Salen med Medlemmer her ovenfor, og i hvilke de have taget Beslutninger, som ere bindende, med min Stilling til det Parti, jeg tilhører. Jeg skal gaa ind paa denne Sammenligning, jeg følger det ærede Medlem og gaar ind paa denne Sammenligning, men saa maa det ærede Medlem indrømme, at han hører til Højrepartiet, at han sammen med Højre udgør et Parti, ellers passer Sammenligningen aldeles ikke. Det ærede Medlem kan ikke finde, at jeg gaar sammen med andre Partier, med Højre, og forhandler og tager Beslutninger, som vi saa føre ned i Salen og saa vedtagne, men gaar det ærede Medlem ind paa, at han sammen med Højre er et Parti, der sidder og forhandler og vedtager Beslutninger, saa passer Sammenligningen udmærket, og saa gaar jeg ind derpaa. Det andet Punkt, som jeg ganske kortelig skal berøre, er vor Stilling til Finansloven. Det ærede Medlem

ved jo godt, at det har aldrig været vor Stilling, at en Finanslov ikke maa komme til Landstinget, men vor Hovedbetragtning er den, at dette Ministerium, der sidder paa Grundlovsbruddet og har sidet siden 1885, maa ikke faa en Finanslov. Den Dag, da vi naa saa vidt her, at vi ere raadige over Finansloven og kunne give den det Indhold, vi ønske, fuldtud, saa antager jeg ikke, at der er noget i Vejen for os for at lade den gaa til Landstinget. Det har aldrig været af døde Bergs Mening, det ved det ærede Medlem meget vel, at indtage et politisk Partistandpunkt ubeflykkende paa det; at Landstinget ikke maa faa en Finanslov; tværtimod, han ved meget godt, at Berg i sin Tid har været med til at lade en Finanslov gaa over til Landstinget; men det, der har været hans Standpunkt, og det, han holdt over, og det er ogsaa noget af det, han vil mindes for, det var, at et Ministerium, der har brudt Grundloven, skal ikke her i Rigsdagen faa den Tillidsberklæring, som ligger i, at Rigsdagen giver dette Ministerium en Finanslov.

Berntsen: Den af døde Rigsdagsmand, som det ærede Medlem nævnte, har jo selv en Gang været med til, efter at vi have faaet provisoriske Love, at sende en Finanslov til Landstinget. At det ærede Medlem og hans Venner senere have fortrudt det, det maa blive deres Sag, men Faktum er, at det er sket. Jeg vil dog ellers protestere imod, at det uimodsagt kan siges — der kan nemlig ellers gerne brygges vel meget paa det — at det ærede Medlem vil have mig til at vedfænde mig, at jeg sammen med Højre danner et Parti; det gør jeg ikke, langt fra, men naar det ærede Medlem sammenlignelsesvis vil tale om det mere eller mindre grundlovmæssige i dette, at man træffer Aftaler udenfor, saa vil jeg sige, at rent konstitutionelt betragtet, bliver det lige forkert eller lige rigtigt, hvad enten man i et enkelt Parti tager Beslutning om Sagen, før den foreligger her, eller at to Partier uden for Salen træffe Aftale om, hvorledes de ville stille sig. Forholdet er ens. Er det ugrundlovmæssigt, at det ene Parti tager Stilling uden for Tinget til en Sag, før den foreligger her, saa er det andet det ogsaa; Forholdet maa stilles lige. Det ærede Medlem vil altsaa ikke benægte, at han og hans Venner, hvad jeg ganske rigtigt formodede, der oppe i det lille Bærelse, der er overladt dem, træffe adskillige Aftaler og det er nok muligt, at de der fra sende overordentlige Gesandter til andre Grupper. Jeg skal ikke videre indlade mig